

«احسان فدایی» در مورد اختلالاتِ با منشأ خارجیِ تلویزیون‌های اسنوا و دوو:

به مجموعه‌هایی رانت دادیم که اصلا تولیدکننده نبودند



رامتین مونیق

در چندروز گذشته، بسیاری از کاربران اعلام کردند که تلویزیون‌های اسنوا و دوو دچار اختلال شده‌اند و مشترکان قادر به دیدن کانال‌های تلویزیونی نیستند. این اختلال در ابتدا شبیه حمله سایبری یا بدافزار به‌نظر می‌رسید، اما احلا اطلاعات تازم‌ای از پشت پرده یک اختلاف مالی میان شرکت ایرانی و شریک چینی حکایت دارد.

هر چند که ابتدای هفته جاری اعلام‌شدمشکل این تلویزیون‌ها حل شده‌است اما بروز این اختلال واقعیت همیشگی و ناگواری را در اقتصاد ایران به رخ کشیده؛ همان ادعای رسیدن به خودکفایی و در آخر هیچ پس از ممنوعیت ورود لوازم خانگی به کشور، تولیدکنندگان ایرانی این محصولات ادعای خودکفایی کردند و در همین راستا نیز از تسهیلات بسیاری بر خوردار شدند؛ اما بروز این اختلال باعث تشکیک در ادعای این تولید کنندگان شد.

احسان فدایی، کارشناس صنعت و بازار لوازم خانگی، در گفت‌وگو با «توسعه‌ایرانی» به تحلیل چرایی ممنوعیت واردات لوازم خانگی، نتایج آن و رانت در این صنعت پرداخته‌است که مشروح آن از نظر می‌گذرد.

■ ■ ■

ممنوعیت واردات لوازم خانگی به چه علت رخ داد و دلایل سیاست‌گذار برای این کار چه بود؟

اگر بخواهیم واقعا تکانه‌های کارشناسی و بدون حبو بغض و منطقی به بحث ممنوعیت واردات لوازم خانگی داشته باشیم، باید بگوییم که این موضوعی نبود که با روی کار آمدن یک دولت خاص یا پیگیری‌های یک مجموعه خاصی به نتیجه رسیده باشد و سلسله اتفاقاتی منجر به ممنوعیت واردات لوازم خانگی شد. این اتفاق عملا از زمان آقای احمدی‌نژاد کلید خورد که به دلیل ناترازی‌های ارزی، لوازم خانگی جزو گروه ۱۰ کالایی محسوب شد که دیگر به آن ارز تخصیص پیدا نمی‌کرد. بعد آرام آرام و در چندسال بعد، دولت آقای روحانی مصوبه‌ای ابلاغ کرد که حق شرکت‌ها و سازمان‌های دولتی را برای خرید لوازم خانگی خارجی مشابه تولید داخل سلب می‌کرد زیرا در آن زمان سازمان‌ها به شدت از تلویزیون‌ها و مونیتورهای ال‌جی و سامسونگ استفاده می‌کردند.

این سیاست‌ها ادامه پیدا کرد و در این گیرودار، مجموعه‌ای از تولیدکنندگان لوازم خانگی با استناد به شعار حمایت از تولید ملی، از طریق مجلس و دولت رایزنی‌ها و لابی‌ها و پیگیری‌های مستمری می‌کردند و این مجموعه اقدامات پشت سر هم جمع شد تا به نقطه خروج ترامپ از برجام رسید. زمانی که ترامپ از برجام خارج شد، آن موقع ۲ شرکت ایرانی، سام الکترونیک

احسان فدایی در گفت‌وگو با «توسعه ایرانی»: نتیجه ادعای رانت به تولیدکنندگان داخلی لوازم خانگی این شده‌است که انگار کل سرمایه کشور را در یک تکه کوچه بن‌بست رسوب داده‌ایم. این ظرفیت تولید به در نمی‌خورد و بازار اصلا به این تولیدات نیازی ندارد و جالبتر اینکه مجوزهای آنها مربوط به زنجیره تولید نیست و هر ۱۲۰۰ مجوز، تولیدکننده نهایی هستند و یکسری شرکت صوری‌اند تا فقط قطعه، مواد اولیه و تسهیلات بگیرند

یادداشت

پایان مسیر پرشتاب «واگذاری‌ها»، انهدام اجتماعی است

ابوالفضل گرمایی، کارشناس و پژوهشگر اقتصاد کلان

شعار «جاری خصوصی‌سازی واقعی» در دوره پساچنگ ۱۲ روزه مشخصه همان دم و دست‌نگاهی است که ناتوان از اداره‌امور پیش از جنگ، ریشه مشکلات را در «ناکجا» جست‌وجوی می‌کرد و منفعلانه، توده سر در گم بر مصرف و کم‌کارکرد را مسئول نابلسامانی‌اوضاع می‌شناخت. حالا نیز چشم و گوش را بر هر داده جدیدی بسته و اصرار دارد که همچنان مرعش یک پاردار. باقیمانده آنچه متعلق به همه است باید به بالاترین قیمت به افراد معدودی واگذار شود تا همه چیز بهینه‌داره شود و بالاخره بستر «شمارکت مردم در اداره‌امور» در جهت «تقویت انسجام اجتماعی» فراهم شود. نمود عینی این دستور کار در واگذاری فرودگاه امام و پیگیری مزایده معادن به بخش خصوصی نمایان است. گویا پس از روزهای متمادی بحث و بررسی رفتار اسرائیل و آمریکاد جنگ ۱۲ روزه، نتها نتیجه ملموسی که حاصل شده، و در انفجار بیانیه‌های پیاپی به چشم می‌خورد، همین میدان دادن به بخش خصوصی و «رفتن به سمت آزادسازی قیمت‌ها» برای «اعطای نقش به مردم» و جلوگیری از «انهدام اجتماعی» است. شاید انتظار از مردم نیز این است که فرایند واگذاری اموال عمومی را به حساب «تغییر رفتار حکایت‌بامردم» بگذارند.

تخریب سستون‌های اجتماع در عین حرف‌آی در باره لزوم انسجام اجتماعی، حاصلی جز همان انهدام اجتماع ندارد که مسئولان و بیانیه‌نویسان از آن می‌ترسند. انهدامی که می‌تواند به پودر شدن و نه تکه تکه شدن جامعه ایرانی بینجامد. اگر جامعه را به جسمی سخت تشبیه کنیم، می‌توان واکنش آن به ضربات مهلک را همچون واکنش اجسام در برابر فشار تحلیل کرد. گسیختگی اجسام در علم مواد با توجه به نوع ماده به دو شکل کلی رخ می‌دهد: شکست به قطعات بزرگ (چندتکه شدن) یا خرد شدن به ذرات ریز (پودر شدن). همانطور که نوع پیوندهای مولکولی رفتار اجسام در آستانه گسیختگی را تعیین می‌کند، پودر نشدن کامل یک اجتماع را نیز باید به حساب پیوندهایی گذاشت که بین افراد آن وجود دارد. مواجهه جوامع سنتی و مدرن با ضربات مهلک (جنگ و بلایای طبیعی) متفاوت است. در حالیکه سنتی‌ها بر سازو کار طبایفه ای تکیه می‌کردند، مدرن‌ها در جه انعطاف در مقابل ضربات را بالا برده‌اند. بالا رفتن در جه انعطاف در جوامع مدرن به کمک نهادهای مدنی و باهدف ایجاد بستر روان و تنظیم گر گردش سرمایه رخ می‌دهد تا به جای جامعه سنتی یک دولت –ملت شکل بگیرد. انزوایا وحدت دولت‌ها در فضای بین‌المللی نیز به تدریج تابع همین منطق و متأثر از تصمیمات سرمایه‌برای بسط هژمونی خوداست. بر این اساس سرمایه به تغییر دستور کار خود ساز و کارهای

آن زمان بین ایران و کره یک اختلافات سنگینی

حول وصول مطالبات کشور از کره شکل گرفته بود و به دلیل تحریم‌ها این مطالبات وصول نمی‌شد و به همین دلیل، و به خاطر در خواست‌های متعددی که تولید کنندگان لوازم خانگی ایرانی داده بودند، رهبری این حکم را دادند.

بعد از ممنوعیت واردات لوازم خانگی، بازار قاچاق این لوازم تشدید شد و رونق گرفت، تحلیل ششماز وضعیت قاچاق لوازم خانگی چیست؟

۲،۵ میلیارد دلار از حدود ۶ میلیارد گردش مالی سالیانه صنعت لوازم خانگی مربوط به قاچاق است. بعد از خروج ال جی و سامسونگ بازار کاملا از این تحلیل ششماز وضعیت قاچاق لوازم خانگی صورت غیر قانونی، آن هم نه به صورت کولبری بلکه به صورت قاچاق سازمان یافته، به شکل وسیع و راحت در کشور توزیع شدند.

و جالب اینکه با قیمت بسیار پایینتری هم در بازار عرضه شده‌شند زیرا اگر قرار بود این شرکت‌ها قانونی فعالیت کنند، شامل تعرفه‌های واردات، گمرکی، بیمه و انواع مالیات‌ها می‌شدند اما دیگر این محصولات به صورت قاچاق وارد می‌شدند و مشمول هیچکدام از این حقوق نبودند پس قیمت پایین‌تری داشتند. پس چون بعد از ممنوعیت واردات بازار کاملا از محصولات خارجی خالی نشد و همچنان این محصولات به شکل قاچاق وجود داشتند، این ممنوعیت واردات به تولید داخل هم نتوانست کمکی بکند به این دلیل که محصولات خارجی، به روش بسیار بدی، جایگزین شدند و حتی محصول قالابی و فیک هم وارد بازار شد.

در این حالت هم مصرف کننده ضرر می‌کند، هم تولید کننده ضرر می‌کند و هم فروشنده به این دلیل کالای نامکن است کالای فیک بفروشد و ثابا احتمال پش‌ت‌شدن مغازه توسط سازمان‌های نظارتی به دلیل عرضه اجناس قاچاق وجود داشت و از آن طرف هم دولت متضرر می‌شد چون حقوقش را نمی‌گرفت.

با بروز مشکل گسترده در تلویزیون‌های اسنوا و دوو در چند روز



گذشته، تحلیل برخی نشان از پوچ بودن شعار خودکفایی در این حوزه می‌دهد، به نظر شما ممنوعیت واردات در این سال‌ها منجر به خودکفایی شد؟

نتیجه‌روندی که اتفاق افتاد را می‌توانیم در این چند روز اخیر با مشکلات تلویزیون‌های اسنوا یا دوو ببینیم. لوازم خانگی در تمام دنیا صنعتی است که‌های تک است و شدیداً به روزرسانی نیاز دارد. اصلاً به جز کشور چین، تمام کشورهای دنیا، و به جرات می‌توانم بگویم حتی خود کشورهای صاحب این تکنولوژی مثل ژاپن و کره، دیگر مبادرت به تولید قطعات آن نمی‌کنند چون صرفه اقتصادی ندارد.

۲،۵ میلیارد دلار از حدود ۶ میلیارد گردش مالی سالیانه صنعت لوازم خانگی مربوط به قاچاق است. بعد از خروج ال جی و سامسونگ بازار کاملا از این محصولات خالی نشد بلکه محصولات این برندها به صورت غیر قانونی، آن هم نه به صورت کولبری بلکه به صورت قاچاق سازمان یافته، به شکل وسیع و راحت در کشور توزیع شدند

برای مثال مهمترین قطعه تلویزیون پلن یا لایه نمایشگر آن است، این قطعه باید در خطی تولید شود که مثلاً در ماه بتواند ۱۵ میلیون قطعه تولید کند و بفروشد. کدام یک از کشورها چنین ظرفیتی دارند که بتوانند این میزان تولید را داشته باشد که هم صرفه داخلی داشته باشند و هم بتواند بفروشد؟ این کار را نمی‌توانند بکنند و از آن طرف هم چین سیاست دامپینگ خود را دارد که با آن که بازار را گرفته است یعنی برای هیچ کشور و شرکتی صرفه نمی‌کند که قطعات، به خصوص قطعات استراتژیک این محصولات را خودتولید کند.

مناسفانه این اشتباه در ایران رخ داد و در مشکلات تلویزیون‌های اسنوا و دوو می‌توانیم نتیجه آن را ببینیم. در آن نامهای هم که تولیدکنندگان به رهبری ایرانی‌ها شده‌بود که صنعت داخلی می‌تواند نیازهای داخلی را برآورده سازد و به سطحی هم از خودکفایی رسیده‌ایم

حمایت گلخانه‌ای دولت‌ها از برندهای داخلی لوازم خانگی مربوط به سیاست‌گذاری اشتباهی است که از زمان آقای احمدی‌نژاد آغاز شد و اوجش در دوران دوم روحانی بود و در دوره رئیسی هم تداوم پیدا کرد. این سیاست بر کمی‌گرایی و آماردرمانی تمرکز کرده بود؛ در همین راستا مدیران وزارت صمت برای حمایت از تولید ملی آمارها را بالا بردند و برای این کار به هر کس که درخواست تولید لوازم خانگی داشت، مجوز دادند تا با این در خواست بتوانند از بانک تسهیلات بگیرد

باید گفت که اصلا صنعت لوازم خانگی نمی‌تواند نه باید به خودکفایی در سخت‌افزار برسد چون اصلا صرفه اقتصادی ندارد.

امروز که این اتفاق در تلویزیون‌های اسنوا و دوو افتاده، برای کل افکار عمومی حتی خواص این سوال ایجاد شده‌است که چرا با وجود خودکفایی، چنین اتفاقی افتاده است؟ این سوال این جواب را دارد که اصلا در صنعت لوازم خانگی چیزی به اسم خودکفایی نداریم و همه کشورها قطعات خود را از چین تامین می‌کنند.

باشکل گیری بازار انحصاری پس از ممنوعیت واردات، بسیاری به رانت تولید کنندگان داخلی لوازم خانگی اشاره دارند. تحلیل شما از نقش رانت در این صنعت داخلی چیست؟

در کل عدم حضور برندهای خارجی در هر کشوری منجر به ایجاد بازار یک‌سویه می‌شود یعنی بازار از حالت رقابتی در می‌آید.

آنچه که بین مردم و کارشناسان درباره برندهای داخلی لوازم خانگی مطرح است اینست که از این‌ها یک حمایت گلخانه‌ای شده و یک فضایی برای آنها درست کرده‌اند تا تنها پول و تسهیلات بگیرند و تولید کنند. این اتفاق مربوط به سیاست‌گذاری اشتباهی است که از زمان آقای احمدی‌نژاد آغاز شد و اوجش در دوران دوم روحانی بود و در دوره رئیسی هم تداوم پیدا کرد. این سیاست بر کمی‌گرایی و آماردرمانی تمرکز کرده بود؛ در همین راستا مدیران وزارت صمت برای حمایت از تولید ملی آمارها را بالا بردند و برای این کار به هر کس که درخواست تولید لوازم خانگی داشت، مجوز دادند تا با این در خواست بتوانند از بانک تسهیلات بگیرد.

نتیجه این شد که امروز با یک کشوری مواجه هستیم که بالغ بر ۱۳۰۰ مجوز تولید مستقل لوازم خانگی دارد. یعنی به صورت ظرفیت اسمی، می‌توانیم سالانه ۴۴۰ میلیون قطعه لوازم خانگی تولید کنیم در صورتی که اوج نیاز کشور مادر شرایط غیر رکودی حداکثر ۱۶ تا ۱۷ میلیون دستگاه است و برای کشوری که بدترین رکود را در بازار لوازم خانگی تجربه می‌کند صادراتی هم ندارد، فاصله بسیار عمیقی است.

به اسم حمایت از تولید ملی، سوبسیدها و رانت‌های کاملاً مفسده و فاسدی به یکسری از مجموعه‌ها دادیم که اصلا تولید نمی‌کنند. ۱۳۰۰ مجموعه می‌خواهند سهمیه پتروشیمی و فولاد عرضه شده در بورس کالا را بگیرند و این سهمیه محدود به کسانی تعلق می‌گیرد که اصلا نیاز ندارند و اصلا تولید نمی‌کنند! آنها این مواد اولیه را در بازار آزاد به تولید کنند با قیمت بالاتر می‌فروشند و به همین دلیل است که لوازم خانگی مستمرا گران می‌شود.

آن چیزی که به اسم رانت و سوبسید برای این برندها مطرح است، کاملاً درست است و به دلیل سیاست‌گذاری کاملاً غلطی بوده که وزارت صمت در سال‌های گذشته انجام داده و نتیجه این شده‌است که امروز به یک ابربحران تبدیل شده که انگار کل سرمایه کشور را در تکه کوچکی بن‌بست رسوب داده‌ایم. این ظرفیت تولید به در نمی‌خورد و بازار اصلا به این تولیدات نیازی ندارد و جالبتر اینکه مجوزهای آنها مربوط به زنجیره تولید نیست و هر ۱۲۰۰ مجوز، تولیدکننده نهایی هستند و تنها یکسری از شرکت‌های صوری‌اند تا فقط قطعه، مواد اولیه و تسهیلات بگیرند.

نمادین، دریافت‌اشد. دقیقاً ادامه همین تجربه اندوزی بود که دولت آمریکا به هیچ‌عنوان به در خواست‌های روسیه برای پیوستن به ناتو جواب مثبت داد. بنابر این استراتژی سرمایه لزوماً افزایش شمار کشورهای بازیگری برابر در فضای بین‌المللی نبوده‌نیست. بر این اساس انتخاب‌بلوک غرب برای خاورمیانه ایجاد یک نقطه اشتفگی برای سرزیربحران انباشت سرمایه و اخلاخل آفرینی در مسیر تسلط سرمایه‌داری چینی است. در این شرایط اصرار بی‌حاصل بر ایجاد کاربست بازار آزاد با تمرکز بر مولفه‌هایی چون آزادسازی قیمت‌ها، خصوصی‌سازی و تقویت مزیت‌های تجاری در تجارت را ادبیش از آنکه زمینه‌انسجام اجتماعی را فراهم کند، به بزرگ شدن شکاف‌های اجتماعی منجر می‌شود.



نتیجه عمیق تر شدن شکاف‌های اقتصادی، سست شدن همان قواعد مدنیت بورژوازی است که نظم اجتماعی نیم‌بدایران معاصر را حراست میکرد. این در شرایطی است که سال‌ها سرکوب تشکل‌های کارگری و متفرق کردن اقشار اجتماع، مسیر قدرت‌گیری پیوندهای متریقی مستحکم را مسدود کرده‌است. در واقع بورژوازی ایران سال‌ها بر سر شاخ نشسته‌وین بر ابریده‌است اقداماتی چون تشدید خصوصی‌سازی، حمایت مالی از بورس و یا مزایده معادن به بهانه مشارکت دادن بخش خصوصی نه تنها علاچی برای انهدام قریب‌الوقوع نیست، که به تسریع آن می‌انجامد. در این شرایط یگانه راه حفاظت از اجتماع در مقابل انهدام، شکل دهی پیوندهای واقعی در میان عموم مردم به خصوص نیروی کار است. این انسجام طبقاتی باید در خلال چانه‌زنی سیستماتیک و پیش کشیدن مولفه‌های ملموسی چون ایجاد تشکل‌های کارگری، دسترسی به خدمات رفاهی، ملی‌سازی صنایع مادر و ایجاد سیستم رفاه ملی با تضمین نیمه و دستمزد و مستمری بازتشتستگی ابرومند، شکل گیرد. تنها از دل همین پیوندهای حقیقی است که می‌توان حتی در آستانه انهدام اجتماعی، امکان دیگری برای آینده این سرزمین متصور شد.

خبر اقتصادی

معاون پژوهشی مرکز مطالعات آب اتاق بازرگانی:

سیگنال‌های اشتباه

آب تهران را به ناکجا آباد می‌برد



معاون پژوهشی مرکز ملی مطالعات آب اتاق بازرگانی ایران گفت: از ابتدای بهار قایل رصداست که اوضاع آب‌چگونه است، چرا از اسفند و فروردین تدبیر و مدیریت نشده‌واکتون به بحران رسیدیم؟ این یک اشتباه استراتژیک سیاست‌گذاری و مدیریت آب است، ما از ابتدا باید مردم را همراه کنیم نه زمانی که بن‌بست خوردیم در صدد برآئیم که مردم را وارد بازی کنیم. به گزارش ایلنا، عباس کشاورز دامه‌داد: اکتون به جایی رسیدیم که برخی گام آخر را جست و جوی آب از ناکجا آباد و صرفه‌فرزینه گراف می‌دانند، این هزینه را چه کسی قرار است پاسخ دهد؟ ما می‌دانستیم آب نیست و سیکل بارندگی چگونه‌است چرا اکتون بدنبال راه‌حل هستیم که این پیام می‌دهد آب را از ناکجا آباد به تهران برسانیم و هزینه‌های آن را به مردم تحمیل کنیم؟ ما به جای اینکه مشکل را در داخل منطقه حل کنیم، به تقاضا دامن می‌زنیم.

■ ■ ■

رئیس اتحادیه تعاونی‌های عمرانی تهران:

عرضه مسکن به صفر رسید

رئیس اتحادیه تعاونی‌های عمرانی تهران با بیان اینکه بازار مسکن وارد رکودی بی‌سابقه شده‌است، گفت: حل این بحران تنها با اصلاحات اقتصادی در سطح کلان امکان‌پذیر خواهد بود. به گزارش مهر، اظهار کرد: بازار مسکن وارد رکودی بی‌سابقه شده و تقریباً خریدار اولی در آن وجود ندارد. دیگر نمی‌توان تنها از یک رکود عمیق سخن گفت، بلکه در ۵۰ سال اخیر چنین رکودی سابقه نداشته‌است.

■ ■ ■

رئیس اتحادیه ماشین‌سازان:

واحد‌های تولیدی را بی‌برقی

فلج شده‌اند



رئیس اتحادیه ماشین‌سازان، فلر تاشان، ریخته‌گری و الکترازی تهران از مشکلات عمده این صنف که باعث تعطیلی بسیاری از کارگاه‌ها شده‌است، خبر داد. عبدالله آهنگری در گفت‌وگو با ایلنا، درباره وضعیت اعضای اتحادیه در شهر کها و نواحی صنعتی گفت: واحدهای مستقر در این مکان‌ها به دلیل کمبود برق و خاموشی‌های ناشی از آن دچار تعطیلی روزمره شده‌ود و نتیجه‌قادر به استفاده میزان قابل قبولی از توان تولیدی و خدماتی خود نیستند، که این امور موجب کاهش فاحش در آمد آنها گشته‌است و از طرف دیگر هزینه‌های روزمره بدون هیچ کاهشیهی بر دوش آنها سنگینی می‌کند. او تصریح کرد که ادامه این شرایط بدون شک موجب استهلاک واحدهای فعال می‌شود و مجموعه این عوامل در درازمدت باعث فلج شدن واحدها و در نهایت افزایش بیکاری در کشور می‌شود.

■ ■ ■

عضو کمیسیون کشاورزی مجلس:

نظارت ضعیف عامل گرانی پرنج است

عضو کمیسیون کشاورزی مجلس درباره علت گرانی پرنج، اظهار کرد: نکته حائز اهمیت این است که بخش حاضر پرنج به اندازه کافی وجود دارد، اگر با کمبود یا کسری آن مواجه بودیم متغیرهای دیگری مطرح می‌شد بنابر این به اعتقاد بنده نظارت ضعیف عامل گرانی که اتفاق افتاده، بوده‌است. به گزارش تسنیم، احد اژادی‌خواه توضیح داد: علاوه بر نهادهای نظارتی از جمله تعزیرات و سازمان بازرسی کل کشور، اتاق اصناف افزایش و طبقه‌دار در حوزه مدیریت بازار پرنج ورود کند.

■ ■ ■

رئیس کل گمرک خبر داد:

رشد ۶۰ درصدی تریخی خودرو

از گمرک



رئیس کل گمرک ایران مدعی شد: آمار تریخی خودروی وارداتی نو تریخی قطعی شده از گمرکات کشور را اعلام کرد و گفت: در ۲ ماهه سال جاری تعداد ۱۴ هزار و ۲۸۷ دستگاه خودرو و وسواری نو به ارزش ۲۱۲ میلیون دلار وارد و از گمرکات کشور تریخی قطعی شده‌است.

■ ■ ■

۲۴۵ هزار واحد مسکن حمایتی

برای پولدارها ساخته می‌شود

دهک‌های پردرآمد ۹،۸ و ۱۰ بیش از ۳۰ درصد پروژه‌های حمایتی تخصیص یافته را به خود اختصاص داده‌اند. به گزارش تسنیم، بر اساس آمار وزارت راه و شهرسازی، برای دهک در آمدی هش ۸۹ هزار و ۲۹۷ واحد (۱،۱ درصد کل پروژه‌ها)، دهک ۹ معادل ۵۸ هزار و ۵۸۹ واحد و دهک ۱۰ نیز ۶۹ هزار و ۸۰۰ واحد در حال ساخت است، به عبارت دیگر برای سه دهک پردرآمد جامعه ۲۴۴ هزار و ۶۸۵ واحد مسکن حمایتی در حال ساخت است!

■ ■ ■

عضو مرکز تحقیقات راه، مسکن و شهرسازی

عنوان کرد:

تخلف شهرداری تهران در رعایت نکردن

حفظ حریم امن مخازن نفت



علی بیبالهی- عضو هیات علمی و رئیس بخش زلزله‌شناسی مهندسی و خطرپذیری مرکز تحقیقات راه، مسکن و شهرسازی، در گفت‌وگو با ایلنا، اینکه «کدام نهاد در عدم رعایت حفظ حریم امن مخازن نفت و سخت شتران تخلف کرده؟»، پاسخ داد: در جلسات متعدد که به عنوان کارشناس بی‌طرف و بدون وابستگی دستگاهی حضور داشتم، بدون غرض آنچه که از مسیر تاریخی احداث این منطقه شنیده‌ام این است که شهرداری تهران در درازمدت که یک سابقه ۵۰ ساله دارد، این امر را رعایت نکرده‌است، صدور پروانه‌ها و پیشروی به حریم امن تعیین‌شده را آغاز کرده‌است.